De circumstantiarum sumendi varia considerabilitate.

Ad quem quis quāt⁹.

Cōsideras deiqz i ꝺ altero ꝺsu qs ql̄ t q̄nt⁹ es tu dñe de⁹ me⁹ q̄ ad me veire digāris p stupoze deficio+qs ei es tu t qs sum ego vt itres sub rectū meū+ Meruit ꝺ patōz hō Certe dñe ñ sum dig⁹ Tu ei es de⁹ altiss⁹ ego hō vilissi⁹+tu cēntia p̄ma+ego creatura de nibilo fca+ Que q̄tio luci ad tenebras Tu lux purissiā ego abiss⁹ horrida+Qua igit fronte qua audacia ad te accedam+ Nōne tu es de⁹ ōnipotēs q̄ respicis terrā t facis eā tremere+dñs ī vestimēto t ī femoze tuo scriptū Rex regū t dñs dnāntium+Et tñ tu talis ac tātus nō dedignaris visitare hominem miserum t pctōrem+O q̄z stupenda dignatio q̄z indebita miseratio q̄m gratuita dilectio+regem regum dñm dominātium ad miscllum descendere vermiculum+O delicta iuuentutis mee t c+Sed ꝑm miām tuā memento mei tu+t c.

Cur.

Sed q̄re tāta dignatiōe ad me quotidie veis Certe nōte ad hoc alliciūt ꝺtutes t merita mea+sed sola gratuita charitas t innata pietas tua Memēto ergo nostri dñe in bñplacito ppli tui+Visita t c+Ad videndū t c.

¶ Quomodo ✦

Sed q̄s sufficiat excogitare Quō venis ✦ Certe tu venis sapiēter cū occultatiōe maiestatis ✦ ſ✦ sub ſpēbus sacramēta'lib9 ✦ venis potēter cū gl'a ditatis ✦ ſ✦ cū oīb9 scīs venis clemēter cū dignatiōe pietatis ✦ ſ✦ modis pijs ✦

Quid eīm sapientius q̄z adeo q̄uenienter statui nostre quitatis consulere ✦ Et si tuam potentiam non occultares ✦ quis staret ad videndum te? Quam autem clemēter ad nos venire dignaris totum minus est quicquid de hoc dici poterit ✦ Venis enim in tāta humilitate q̄ nec vilissimum spernis Jn tanta pacientia q̄ inimicis reconsiliari petis ✦ Jn tanto amore q̄ algentes incēdis q̄ obstinatos emollis ✦ Jn tāta claritate q̄ omnes illuminas Jn tāta cibi largitua sufficientia ✦ q̄ nullꝰ tam eger vel famelicꝰ q̄n abūde valeat satiari?

Et vt compendio dicta q̄cludam Venis instar oīm qui vnquam aliqua pietate alterum visitauerunt ✦ Sed nulla similitudo huic tue visitationi q̄ueniens dare poterit ✦ Nullus enim amicus ad alium inuisendum vnquā tanto affectu ꝓperauit ✦ nullus sitiens tam feruide delicatissimum potum desiderauit aut moriturus vitam ꝓcis mortalibus ꝓoptatam affectauit Quanto desiderio q̄ affectu huc ad nos in sacramento properas ✦ O charitatē o dilectionem Quis non obuiam tante charitati ruet?

Quis nō ammirās exclamet + qđ est bō qz appois erga eū cor tuum O vias mihi pacific9 dūs +

Dat.

Quarto ꝑsiderabo Quid tu domine deus meus mihi dabis tanta adueniens charitate Vere largieris munera iuxta magnificentiam tuam principalem Dator tu transibis in tomum + dabis enim teipsum cum omni quod habes ⁊ pces in omnem desiderabilem vsum + Sitientibus fons eris + esurientibus cibus + languentib9 emplastrum + infectis ciriaca + vulneratis balsamum + sanis electuarium confortatiuum Et omnibus omnia fies O quid vltra desiderare poterot Nimis auarus exprobrabor si mihi non sufficis deus +

Das enim te totum in sacramentum communionis + in sacrificium reconsiliationis + in viaticum peregrinationis + ⁊ in future glorie pignus + O qđ retribuam tibi deo ꝓ omnibus q̄ nunc tribuis mihi + Calicem saluaris accipiam ⁊ nomen tomini inuocabo + ⁊c +

Suscipe sancta trinitas hanc oblationem quam tibi ⁊c +

Ferat.

Non solum autem tu domine fortis in prelio multa adueniens mihi tongas + sed ⁊ quamplurima aufers +

Ego enim multum repletus sum despectione + factus ob probrium abundantibus ⁊ despectio superbis + Imo in firmus in limo profundi + Sed tu misericors domine adue niens in singulis donis singulas meas aufers miserias Afferens enim virtutum diuitias + aufers paupertatem Afferens cibum + aufers famem + ⁊ sic de alijs supra tac tis + ℣ Aufer ergo obsecro a me obprobrium demo num ⁊ contemptum angelorum + q̃tinus mihi sis aduenī ens non modo donum delectabile + sed ⁊ honestum + sed ⁊ vtile +

Unde +

℣ Jam postremo cum ammiratione maxima consi de rans vnde venis qui tanta mihi donas Deficit anima mea + Uere a summo celo egressus + in vallem miserie mee te inclinas + Uenis enim de monte excellentie ⁊ po tentie in vallem infirmitatis ⁊ miserie + De monte glo rie in vallem ignominie + ℣ O mira aduenientis ⁊ q̃ rentis dei dignatio + O magna dignitas hominis sic q̃si ti Si personam intuear venientis non capio excellenti am maiestatis Si me attendo ad quem venis + dignatio nis magnitudinem expauesco +

℣ Si modum cogito supra me est ⁊ non possum ad eum

ad eū Oīq̄ sedes sup cherubī ītuēs abissos descēde pusq̄z
moriat filiꝰ meꝰ Inclīa celos tuos ⁊ descēde

De venerabilis sacramēti excellētissi ma dignitate. versus tercius.

Nobile.

Vt prebabitis ī supiozibꝰ ꝓsideratiōibꝰ mltiplicibꝰ
q̄bꝰ excitemur a torpore ⁊ istruamur ab erroꝛe nūc supē
videre q̄bꝰ iflāmemur ī aōre ⁊ pmo occurrit tuavūrdā
dñe iesu nobilitas Lōtiēs em̄ i te tria nobiliora ī ōi gñe
entis Nā caro tua spūssci artificiositate. ex purissimis
sanguibꝰ ⁊ carnibꝰ marie ꝓdita fuit. ditati sūme ꝓuēra
ꝓplectiōe eucratica. ex nobilibꝰ ꝓpagata. Fuituri pcī
nūq̄z subiecta. ⁊ ōtibꝰ nobilibꝰ actiōibꝰ excellētissīe decu
sata. Tria āt tua fuit ōi vtute ⁊ sapīa pleissīa. oēm spūa
lem creaturā ꝓcōe trāscēdēs Sed ⁊ dentate tua nibil me
liꝰ cogitari potest O iesu amice comoda mihi hos tres
panes ne deficiam in via.

Fons.

Vt sedo tua dñe nobilitas reluceꝛ in hoc q̄m in te est
fontalis origo oīm grāz ⁊ pfluxꝰ oīm vtutū. Videre em̄
glām tuā ⁊ plenū te grā ⁊ veritate. ⁊ in te sunt oēs the